

SETEMBRE 2021 | JUNY 2022

artefactes escènics

DIARI DE CREACIÓ

COL·LECTIU DEMOLEDORA

COMPANYIA AZKONA&TOLOZA

UN PROJECTE DE L'ESCOLA D'ARTS EN VIU I EL TEATRE L'ARTESÀ

mapa

ARTEFACTES ESCÈNICS |

ARTEFACTE I AMB DEMOLEDORA |

17 SETEMBRE. *No pienso hacer eso con nadie*
24 SETEMBRE. *Los Herzios son como un ascensor, no?*
1 OCTUBRE. *Cau la pilota*
8 OCTUBRE. *Fang i llum*
15 OCTUBRE. *Quiero un GIF-luna*
22 OCTUBRE. *Aquí nunca sabes lo que va a pasar*
29 OCTUBRE. *Esto de trabajar con el cuerpo es raro pero mola*
5 NOVIEMBRE. *Escoltar i només escoltar*
12 NOVIEMBRE. *Deberíamos traducir las canciones y entender lo que dicen*
19 NOVIEMBRE. *The Lazy song*
26 NOVIEMBRE. *Mi casa*
3 i 10 DICIEMBRE. *El cos té memoria*
17 DICIEMBRE. *No em va fer Joan Brossa*
14 i 21 GENER. *No entenc com hem arribat fins aquí*
28 GENER. *Artefacte + col·loqui*

ARTEFACTE II AMB AZKONA&TOLOZA

11 FEBRER. *La Caixa*
18 FEBRER. *Esto de posar es agobiante*
25 FEBRER. *La mirada perifèria de Spiderman*
4 MARÇ. *Paisatges. Miratges*
11 MARÇ. *Domini públic*
18 MARÇ. *Esto es una ciudad*
25 MARÇ. *Cinta de pintor o de lo que haga falta*
1 ABRIL. *El barri de Georges Perec*
8 ABRIL. *Tu seràs el Sol*
22 ABRIL. *Concert ping pong*
29 ABRIL. *Ésta persona quizás existe*
13 MAIG. *Canto Mineral*
6, 20 i 27 MAIG. *Yo creo que la gente va a mentir*
10 JUNY. *Artefacte II + Col·loqui*

Artefactes escènics

La intenció de l'art no és la descàrrega momentània d'una secreció d'adrenalina, sinó la construcció pacient al llarg de tota una vida, d'un estar de serenitat meravellada.

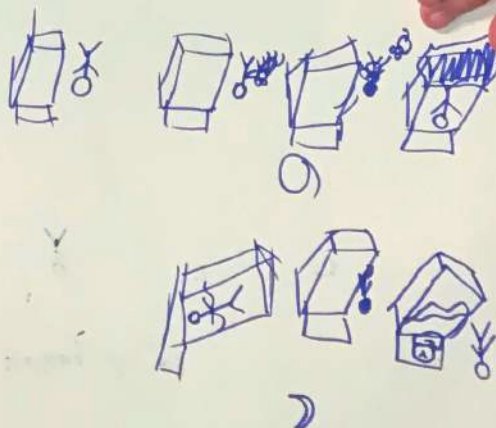
I aquest és l'estat al que convidem a tots els pratencs i pratenques que s'apropen al món de la creació dins de L'Escola.

Saps la diferència entre like i love? Si tu like una flor, la culls. Tu la love, la regues. I això és el que passa a Artefactes Escènics, no parem de regar perquè estem convençudes que qui entengui això haurà entès la vida.

Cèsar Compte i Cristina Alonso
DIRECCIÓ ARTÍSTICA DEL
TEATRE L'ARTESÀ

DIARI DE CREACIÓ

Nothing of all
day. I just look at
the way I am
like me
bardo analizando mi vida me fundo
me topo con los 2 mundos y me
duermo.
Me despierto miro -
craquel me colga

demoledora

Demoledora uneix per primer cop a la directora i mediaturga Sara Serrano, l'actor i creador David Climent (loscorderos.sc), el músic i performer Adriano Galante (Seward) i l'arquitecta Alessia Schoor. La creació proposa una reflexió sobre el tema de l'habitatge digne des d'aquestes quatre perspectives artístiques i aquest és també el treball que proposaran al grup d' Artefactes Escènics on "la casa" serà l'eix central de la seva investigació.

"Habitamos espacios cada vez más pequeños en ciudades cada vez más grandes. Y nos echan. Habitáculos pequeños donde cada día ocupamos menos espacio físico y más espacio virtual. Y nos echan. Lugares supuestamente privados donde se convive con los sonidos de los otros como si fueran propios. Y nos echan. Paredes que suponen más distancia que el océano. Y nos echan. Casas particulares donde se trabaja 24/7 para poder vivir 24/7. Y nos echan. Un contrato fijo discontinuo con la mudanza constante. Y nos echan. No tendremos una casa en la puta vida. Y nos echan. La vivienda digna es una conexión 5G. Y nos echan. Pero la resistencia es y será demoledora."

ARTEFACTE I

17 de setembre

NO PIENSO HACER ESO CON NADIE

Comencem presentant-nos els uns als altres.
Proposem fer una passeig a l'aire lliure per
parelles que serveixi per conèixer una mica
l'altre i després presentar-lo al grup.
De fons algú diu:

*-Uff, no es lo mismo presentarte a ti mismo
que presentar a otro.*

Només hi ha una pregunta pre-establerta
que tothom haurà de respondre:

**A quin espai de la teva casa et sents
millor?**

Silenci. Mirades. Vergonya. Floreixen algunes
ressistències.

-yo no pienso hacer eso con nadie
*-No te preocupes, puedes presentarte a ti
mismo.*
-¿Se puede hacer solo?
-Sí, si tu lo prefieres...

A l'hora s'activen les primeres converses, les
primeres complicitats. És l'hora i no tornen.
Comencen a fluir les sinergies.
Tornem a l'aula i ens presentem. Compartim. I
al voltant de la pregunta comuna sorgeixen
algunes reflexions.

**mi habitación.
mi habitación.
mi habitación.
mi habitación.
mi habitación.
mi habitación.**

**-ME PREGUNTO QUÉ SIGNIFICA EL HOGAR
PARA CADA UNO.**

-QUIÉN ES CADA UNO EN SU HOGAR?

**-SOMOS LO MISMO DENTRO QUE
FUERA?**

**-LO QUE MÁS ME GUSTA DE MI CASA ES
ESTAR FUERA**

**-LA CASA ES UN LUGAR PARA
DESCANSAR Y HACER COSAS**

**-HAY GENTE QUE SIENTE QUE UNA CASA
ES AGOBIANTE. ES SENTIRTE
ENCERRADO ENTRE CUATRO PAREDES**

-NECESITAMOS AIRE LIBRE

**-CUANDO TUS PADRES ESTÁN
DIVORCIADOS.**

**¿QUÉ CASA ES MÁS TU CASA? ¿CUÁL
SIENTES MÁS TUYA?**

24 de setembre

LOS HERZIOS SON COMO UN ASCENSOR, NO?

És divendres. Ens trobem per segon cop al Teatre L'Artesà. Avui no es respira tanta rigidesa, els cossos estan més relaxats i la curiositat s'intueix en les seves mirades. Ja no són estranys.

Comencem movent l'energia del grup amb un joc de pilota. Ens passem la pilota i quan la pilota cau, la persona que l'havia de rebre fingeix una mort dramàtica utilitzant el cos i la veu. Riures, cossos que xoquen els uns amb els altres, morts tímides que a poc a poc comencen a agafar volum, veus que comencen a explorar, vergonyes que comencen a diluir-se.

La següent proposta és un joc de repetició. Cadascú inventa una frase de moviment en l'espai. Pot incloure desplaçament i moviment de tot el cos i veu. La resta copia cada petita composició.

OBSERVACIÓ, CONCENTRACIÓ, REPETICIÓ

L'Adriano proposa un joc de graduació de veus. Algú ha de dirigir les veus jugant amb greu, agut, fort i fluix. Sorgeixen preguntes i reflexions:

- Com ens posem d'acord a l'hora de seguir unes indicacions?**
- Qué és per mi greu? Qué és per tu agut?**
- Com sintonitzem amb escolta les diferents veus del grup?**
- Com començo a dirigir unes veus que no conec?**
- ¿Por qué si subes la mano se interpreta que es agudo? ¿Por qué no es al revés?**
- Es cierto que las frecuencias agudas són altas, es una cuestión numérica.**
- Los herzios són como un ascensor, no? Número positivo sube, número negativo baja.**
- Con mis profes de chelo lo hablamos el otro día porque cada profe se refiere a sube o baja de forma distinta.**
- Seguramente es porque nos lo han enseñado así. Ya está**

I després de l'exercici l'Adriano planteja una pregunta com a debat. Cadascú expressa la seva opinió.

QUÈ ENTENEM PER MÚSICA I QUÈ ENTENEM PER SO?

-Los sonidos no són música porque **no** tienen la intención de serlo.

-La intención és lo que marca la diferencia.

-Un árbol por si solo no tiene la intención de hacer música cuando sus hojas se mueven por el viento.

-Esto son opiniones, para ti puede serlo y para mí no. Son opiniones, percepciones. No hay una verdad absoluta.

-El sonido es una melodía (intencionada o no) . Deberíamos hablar de sonido y ruido.

-El sonido y la música están ligados, no?

-A mi me da igual. Si el sonido me gusta es música y si no me gusta no es música. Ya está.

-Para mí un bosque es música. Existen melodías. Los pájaros cantan, el río suena, el viento suena. Es una sinfonía no intencionada, pero es una sinfonía.

-Nuestro cuerpo, si pudiéramos escucharlo, también sería una orquesta sinfónica. La sangre, el corazón, los órganos...

**"Nuestro
cuerpo, si
pudiéramos
escucharlo,
también sería
una orquesta
sinfónica.
La sangre, el
corazón, los
órganos..."**

CANÇONS I MOMENTS

L'Adriano proposa que escollin **una cançó que representi una imatge, un moment, un pensament, una reflexió de la seva vida**. Escoltem petits fragments de les cançons i les històries que hi ha al darrera.

Per acabar la sessió experimentem i provem de donar play a totes les cançons a l'hora.

**TOTES AQUELLES CANÇONS,
TOTES AQUELLES HISTÒRIES
SONANT I EXISTINT AL MATEIX TEMPS**

"AL TENER QUE SEGUIR
UNAS PAUTAS EN LA
IMPROVISACIÓN ME HE
SENTIDO MÁS LIBRE"

"CLARO, LA HOJA EN
BLANCO DA MUCHO
MIEDO"

1 d'octubre

CAU LA PILOTA

Avui ens acompanya la Sara Serrano i la sessió està enfocada a connectar-nos amb el cos i el moviment. Hem canviat d'espai. Estem a la sala petita del Teatre L'Artesà.

Comencem amb un repte que durarà tota la classe. Imaginem una pilota imaginària, la llencem enlaire i en qualsevol moment que la Sara digui *la pilota cau*, independentment d'allò que estiguem fent, haurem de fer l'acció de recollir-la i tornar-la a llençar fins que la Sara torni a indicar que l'hem de recollir.

Acció/Reacció, aquí i ara, provocació que ens regala estar presents i atents a cada segon.

Cau la pilota. S'escapen els riures i la tornem a llençar. Comencem a caminar. Juguem amb diferents **ritmes i velocitats**. Afegim petites **accions** amb el cos. *La pilota cau.* La tornem a llençar. Continuem caminant. La Sara els proposa fer un **recorregut** imaginant les seves cases. Els deixa una estona. *La pilota cau.* La tornem a llençar. Cadascú construeix el seu recorregut amb diferents accions quotidianes. Un cop el tenen, els hi proposa desnaturalitzar els moviments, allargar-los, escurçar-los, fer canvis rítmics i de velocitat. *Cau la pilota.* La tornem a llençar. Cadascú mostra davant els altres el seu recorregut. No se'n adonen, però estant ballant.

NOMÉS TENIEN DUES PAUTES a seguir:

- Fer un recorregut amb accions imaginant les seves cases.
- Desnaturalitzar i deconstruir els moviments.

Afegim música. Tothom fa el seu recorregut a l'hora.
Els espais es fusionen, els seus cossos també. **BALLEN.**

Ens diem Adéu.

La pilota cau

8 d'octubre
FANG I LLUM

Avui treballarem amb l'Alessia. L'Alessia és arquitecta i escenògrafa i ve carregada de materials. **L'EXPECTATIVA** entra en joc i la curiositat es desperta.

Un projector, fang, eines i formes ja cuites. Ens proposa un joc.

JUGAR AMB LA LLUM , LES FORMES I LES OMBRES.

Les mans s'embruten. Fan figures boniques fins que se'n adonen que en la seva ombra no s'aprecia el detall. Comencen a jugar amb formes abstractes i més grans i apareixen formes més interessants. Juguen amb la llum del projector. Fan girar les formes amb una torneta. Comencen a incloure els seus cossos creant ombres amb la llum.

Fang. Cossos. Llum.
Un joc infinit.

A l'acabar la classe l'Alessia ens comparteix imatges i referents d'espais i escenografies. Totes elles diferents. Comentem les imatges. Ens inspirem i no volem marxar.

"Allò que fa uns dies ens podia semblar estrany comença a ser molt més proper del que pensàvem."

15 d'octubre

QUIERO UN GIF-LUNA

Avui continuem el treball amb l'Alessia. Aquest cop hem preparat **teles i materials de diferents colors i textures**. El material canvia però el joc amb la llum i l'ombra continua. Fan parelles i creen les seves propostes però en una estona tot es converteix en una obra col·lectiva. Les parelles han desaparegut. Tots aporten. Tots sumen. Afegeixen al joc imatges trobades o creades per ells amb l'ordinador utilitzant lletres i números. Aquestes dues sessions ens han regalat **el joc entre la distancia i les dimensions** i hem entès **el comportament de l'ombra** en funció de si estàs més a prop o més lluny del punt de llum. L'imaginari i les possibilitats es disparen. Ho volen gravar tot, ho volen fotografiar tot.

-ESTO ES GUAPÍSIMO

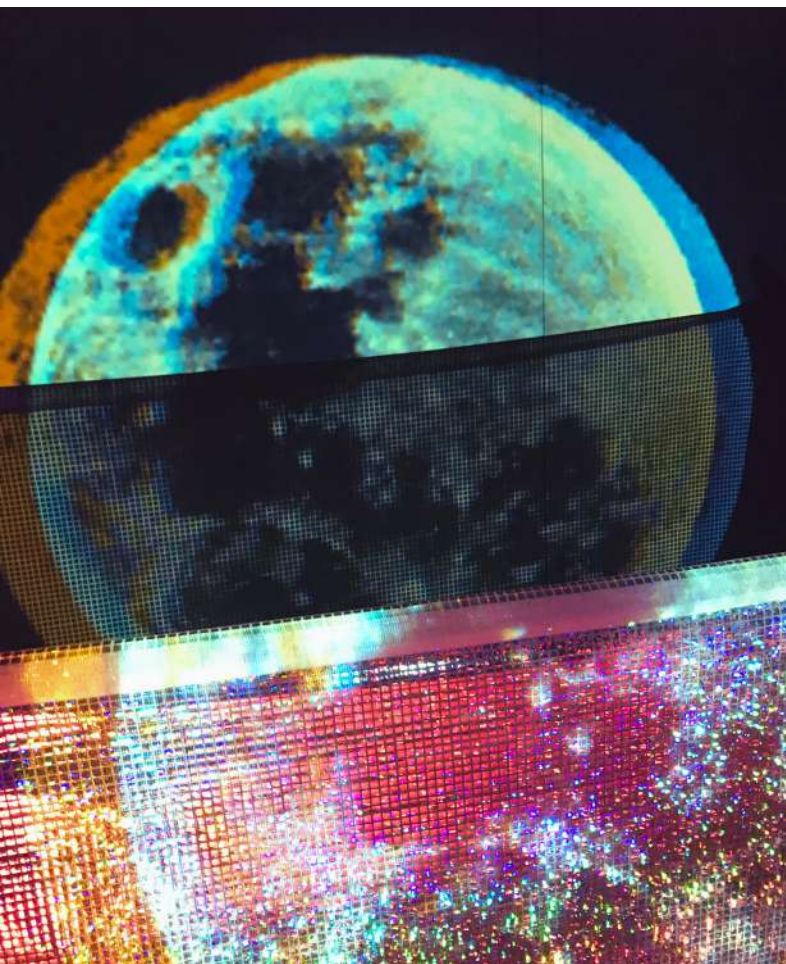
-LE QUIERO AÑADIR UNA LUNA

-SÍ, COGEMOS LAS TELAS BRILLANTES Y LE AÑADIMOS LA LUNA

-ME DEJAS EL ORDENADOR, LAURA? QUIERO UN GIF LUNA.

...

-PONTE, PONTE! CREA TU SOMBRA DELANTE DE LA LUNA

22 d'octubre

**AQUÍ NUNCA SABES LO
QUE VA A PASAR.**

Algú diu: Aquí nunca sabes lo que va a pasar.

La sessió d'avui està enfocada a despertar els sentits, reforçar la confiança i activar la percepció.

Hem enganxat un fil de pescar al terra ,de punta a punta de l'aula. Amb els ulls tancats i els peus descalços han de seguir el fil i no desviar-se del camí. Per percebre el fil has d'estar molt present.

**-NO ME GUSTA ENSEÑAR LOS PIES
-A MI TAMPOCO
-CÓGEME DE LA MANO QUE ME DA
YUYU NO VER
-YO TE AYUDO. NO TE SUELTO**

El tipus de jocs proposats avui promouen l'afirmació dels joves com a persones i del grup com a tal. Posen en joc els mecanismes en en que es basa la seguretat en un mateix. No es fàcil fer conscient les pròpies limitacions, facilitar el reconeixement de les pròpies necessitats i poder-les expressar de forma verbal, potenciant l'acceptació de tot el grup. L'afirmació és la base d'una comunicació lliure i d'un treball comú posterior, de respecte i empatia.

Després d'aquesta experiència. Els proposem un joc amb objectes. Continuem amb els ulls tancats. Cada persona fa un recorregut per l'aula acompanyada d'una parella. Aquesta parella li proporciona diferents objectes al llarg del recorregut que la persona amb els ulls tancats ha de tocar i intentar esbrinar què pot ser.

**CRÉO QUE HABÍA UNA PELOTA
UN ESTROPAJO TAMBIÉN
UN PINCEL O PELO
UN ROLLO DE PAPEL
UNA CUERDA
UN PAÑUELO O UNA TELA
UN TUBO
UN CUENCO
Y MÁS COSAS QUE NO ME ACUERDO**

Ara fem dos grups. Cada grup farà un bany de so a l'altre grup, com un concert a cau d'orella fent sonar els diferents objectes del joc anterior i afegint d'altres que trobin a l'aula. Els oients continuen amb els ulls tancats. Al final compartim l'experiència.

QUE TAL ÉS ESCOLTAR SENSE VEURE?

- No sé, no me ha gustado nada.
- Pues yo quiero volver a hacerlo
- Yo sé lo que he escuchado, estoy muy seguro.
- Al escuchar sabia a la distancia que estaban las cosas
- A mi me daba repelús, escalofríos
- Requeria mucha atención saber qué cosa era. Un poco estresante
- Depende de como usaran el sonido era relajante o no
- Si era bruto y fuerte era desagradable. Si era lento y suave era relajante
- Alguien ha roto un papel?
- Y el que aplastaba y luego hacia *ras*? Quién era? O *pam pam*?
- Ah no , era yo . Hacia: *tss tssss..*
- Si, eso. Has insistido con eso eh
- El oído es algo muy potente
- Y la piel tambien
- Parecemos murciélagos hoy. Los murciélagos no ven y tienen radares de sonido que rebotan para saber a la distancia q estan las cosas.
- Había tanto ruido alrededor... que el silencio que ha habido después del baño ha sido espectacular. El silencio suele ser incómodo y aquí era agradable
- Una cosa, lo guai de todo esto es que al final la gente se ría, no?
- Ha sido bonito
- Lo malo sería un estornudo o un golpe, no?

29 d'octubre

ESTO DE TRABAJAR CON EL CUERPO ES RARO PERO MOLA

Avui ha vingut la Claudia. La Claudia no forma part del col·lectiu Demoledora però ha vingut a fer una sessió de cos i moviment continuant el treball que havia fet la Sara a una de les darreres sessions.

Amb la Claudia hem fet un escalfament del cos individual i després grupal. També hem imaginat que pintàvem tot l'espai amb el cos, els primers cinc minuts tenien cossos cansats, desconnectats i feixucs . Vint minuts després tots tenien els cos despert, actiu, alerta i preparat per qualsevol cosa.

Finalment **hem escollit accions quotidianes del dia a dia i hem jugat amb la repetició i amb el ritme i la velocitat.**

Preparar-se un colacao o rentar-se les dents s'han convertit un altre cop en dansa.

Finalment, uns han fet de directors dels altres i anaven dirgint-se les accions.

NO SÉ PORQUÉ PERO ME SIENTO
BIEN.

NO ACABO DE ENTENDER LO
QUE HAGO PERO ME GUSTA.

ESTO DE TRABAJAR CON EL
CUERPO ES RARO PERO MOLA.

5 de novembre

ESCOLTAR I NOMÉS ESCOLTAR.

Avui ens tornem a trobar amb l'Adriano i tenim la incorporació d'un nou alumne al grup. La sessió d'avui la dedicarem a triar una cançó que agradi a tot el grup per treballar sobre ella els propers dies. Cadascú proposa una cançó. Les escoltem i triem.

-Avui escoltem i només escoltem.
Esteu acostumats a escoltar i només escoltar?-diu l'Adriano.

NO NO NO NO NO

Doncs avui només escoltarem música.
Llum vermella. Comencen a sonar el temes.
Cada trenta segons canvien de posició.
Intercanvien somriures. S'apropen els uns als altres.

Escolten.....
Finalment fem votacions i triem el tema.

El tema triat ha estat el del nou alumne:

THE LAZY SONG de BRUNO MARS.

Escoltar i només escoltar. Un repte. Una altra oportunitat de practicar la presència que tant ens costa en aquests temps.

ME HE SENTIDO MUY INCÓMODA SOLO ESCUCHANDO.
NUNCA HABÍA ESCUCHADO 9 CANCIONES SEGUIDAS SIN HACER NADA

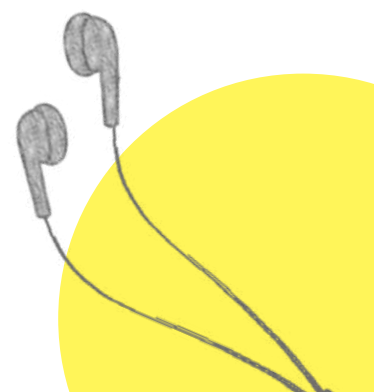
ES COMO QUE ME PONIA NERVIOSO
PORQUE SIEMPRE QUE ESCUCHO MÚSICA A LA VEZ ESTOY HACIENDO OTRA COSA

EN GENERAL SIEMPRE HACEMOS MUCHAS COSAS A LA VEZ

ERA ABURRIDO

A MI ME HA GUSTADO
HA ESTADO BIEN

YO SIEMPRE ESCUCHO MÚSICA CON MIS CASCOS. ESTOY ACOSTUMBRADO.

12 de novembre

DEBERÍAMOS TRADUCIR LAS CANCIONES Y ENTENDER LO QUE DICEN

Avui torna l'Alessia. Comencem la sessió traduïnt la cançó escollida el passat divendres i ens emportem una sorpresa inesperada. La cançó parla d'una persona que està desmotivada i vol passar-se el dia a casa sense fer res. La casa torna com a eix central.

-NO ESTAMOS ACOSTUMBRADOS A TRADUCIR CANCIONES

-AH, YO ENTIENDO BIEN EL INGLÉS

-PUES YO NO ENTIENDO NADA

-PUES SOLO SI LA ENTIENDES PUEDES SABER SI TE GUSTA O NO

-A MÍ ESO ME DA IGUAL

-A MÍ NO

L'Alessia proposa que cadascú, a partir de la cançó, redacti un possible recorregut a partir del que diu la cançó que hem escoltat. Un cop l'hem redactat, cadascú el grava com si estés donant indicacions a algú per fer-lo.

LEVÁNTATE
DA 5 PASOS, 1,2,3,4,5
GIRA 180 GRADOS
DA TRES PASOS 1,2,3
GIRA A LA IZQUIERDA
DA 4 PASOS 1,2,3,4
DOBLA TUS RODILLAS PARA SENTARTE EN LA CAMA
COGE EL MOBIL QUE TIENES AL LADO IZQUIERDO
CON LA MANO DERECHA
MÍRALO, APÁGALO Y TÍRALO HACIA LA DERECHA
TÚMBATE EN LA CAMA

19 de novembre
THE LAZY SONG

Continuem amb l'Alessia però avui estem a un espai especial. Hem vingut al Teatre Modern. S'asseuen a les butaques i observen. Es queden callats.

Els hi hem fet portar uns auriculars. Avui cadascú escoltarà un àudio gravat per algun company la sessió anterior. Aquest àudio són indicacions físiques.

Observem cossos atents intentant reproduir indicacions però la resta no ho escoltem. La presència dels cossos canvia dalt de l'escenari amb aquestes indicacions.

Després intentem fondre tots els recorreguts a l'hora. Cada recorregut té indicacions diferents. Camins que es creuen. Cossos que s'adapten a l'espai. I de fons...

THE LAZY SONG.

Ja tenim coreografia!

*"LOS RECORRIDOS DE CADA
UNO SE CRUZABAN
Y ME TENIA QUE ADAPTAR
A LO QUE ME IBA
ENCONTRANDO"*

26 de novembre
MI CASA

Avui torna amb nosaltres
l'Adriano. Plantegem dos exercicis
simultanis en dues aules diferents.
En una aula debatran i
enregistraran sobre què es "casa"
per ells i dibuixaran un plànol de
casa seva.

A una altra aula gravaran amb la
veu el recorregut que fan quan
arriben a casa.

*"nunca me
había
planteado
nada sobre
mi casa"*

QUÈ ÉS PER TU "CASA"?

UN SITIO DONDE TE SIENTES SEGURO Y ESTÁN TUS SERES QUERIDOS

PARA MÍ ES MI FORTALEZA

LA FAMILIA FORMA PARTE DE LA VIVIENDA Y YO ME SIENTO AGRADECIDO POR TENER UNA

DONDE TE PUEDES CAER, HABLAR DE TUS PROBLEMAS, NADA DE LO QUE PASA AHÍ SALE AL EXTERIOR

PARA MÍ ES COMODIDAD, UN SITIO DONDE PODER VOLVER

TENER DOS CASAS SI TUS PADRES ESTAN SEPARADOS ES UN LÍO. ES PRIMERO TRISTE Y LUEGO UN LÍO. SIEMPRE QUE NECESITAS ALGO ESTÁ EN LA OTRA CASA.

PERO MEJOR SEPARADOS QUE HACERSE DAÑO

UN LUGAR DONDE MOLDEAR MI MUNDO Y SABER QUÉ QUIERO
HAY GENTE QUE NO TIENE NADA DE ESTO

UNA VIVIENDA ES UN DERECHO
UN PLATO CALIENTE ES UN DERECHO
UNA CAMA DONDE DORMIR ES UN DERECHO

CASAS SIN GENTE I GENTE SIN CASAS

MUCHA GENTE QUE ESTÁ EN LA CALLE NO TIENE TRABAJO
ES UN PEZ QUE SE MUERDE LA COLA

LA IDEA DE ACOGER A GENTE EN TU CASA TAMPOCO ME GUSTA. LA GENTE MERECE SU HOGAR.
CONSTRUIR EL SUYO PROPIO. NO ESTAR EN CASA DE UN DESCONOCIDO

DEBERÍA HABER HOTELES DE POBRES GRATIS.

HAY SUELDOS QUE SON UNA MISERIA. TRABAJAS Y NO PUEDES NI PAGARTE UNA CASA EN CONDICIONES.

ARRANCARTE DE TU HOGAR POR LA PUERTA TIENE QUE SER MUY DURO.

LA SOCIEDAD Y LA ECONOMÍA ESTÁN MUY MAL.

HAY QUE MOTIVAR A LAS PERSONAS A ESTUDIAR. PERO CLARO, TODO VALE DINERO

EL SISTEMA ES MUY HIPÓCRITA

HEMOS CREADO UNA SOCIEDAD EGOÍSTA.

LO ÚNICO QUE IMPORTA ES EL DINERO. MUCHA GENTE TIENE MUCHOS LÍMITES Y LOS QUE TIENEN PODER SOLO MIRAN POR ELLOS MISMOS. ¿DÓNDE ESTÁN LOS DERECHOS HUMANOS?

VIVIMOS EN UNA SOCIEDAD DE CONSUMO. SOLO QUIERES AUMENTAR TU RIQUEZA. NO TE IMPORTA NADIE. SOLO TU DINERO PARA MANTENER TUS MILLONES DE COSAS QUE NO NECESITAS.

SOCIEDAD CAPITALISTA

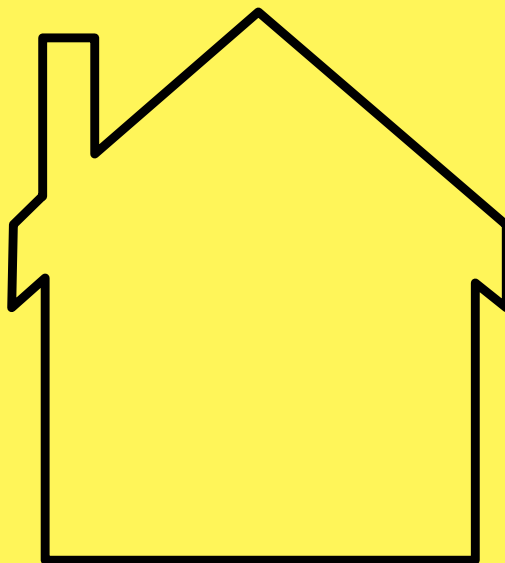
¿LOS SENTIMIENTOS NOS HACEN HUMANOS?

LOS ANIMALES SON MÁS EMPÁTICOS. SI TE PONES A LLORAR LOS PERROS VIENEN. SON CAPACES DE COMPRENDER QUE NO ESTÁS BIEN. Y NOSOTROS, EL SER SUPERIOR. TENEMOS UNA LENGUA, SABEMOS CONTAR Y HACER COSAS... PERO NOS HEMOS OLVIDADO DE MIRAR SI EL OTRO SUFRE.

LES IMPORTA MUY POCO TODO. MIENTRAS YO ESTOY BIEN, NO QUIERO VER LO FEO DEL MUNDO. QUIERO MI VIDA DE COLORES.

SI REPARTIÉRAMOS TODO NO NOS MATARÍAMOS.

**SI SABEMOS QUE HAY MUCHAS INJUSTICIAS
EN EL MUNDO ¿POR QUÉ NO LO CAMBIAMOS?**

ENTRO POR LA PUERTA CRUZO
EL PASILLO DEJO LAS LLAVES
EN EL RECIPIENTE SALUDO A MI
PERRO VOY AL BAÑO ME LAVO
LAS MANOS VOY AL COMEDOR
SALUDO A MI FAMILIA SI HAY
ALGUIEN ME VOY A MI
HABITACIÓN CIERRO LA
PUERTA Y ME TIRO EN LA
CAMA VOY A LA COCINA ME
HAGO UN COLACAO HABLO CON
MI HERMANO VOY AL COMEDOR
ENCIENDO LA TELE O LEO O
MIRO EL MÓVIL ALGUIEN
LLAMA POR TELÉFONO ES MI
ABUELA PREPARAMOS LA
CENA CENAMOS ME DUCHO ME
PONGO EL PIJAMA Y ME VOY
A DORMIR Y HASTA EL DÍA
SIGUIENTE.

3 i 10 de desembre
EL COS TÉ MEMÒRIA

L'Alessia i la Sara han vingut juntes. Treballarem durant dues sessions a partir de la coreografia grupal que vam construir al Teatre Modern. Es tracta de JUGAR amb la "coreo mare". Fer loops, repeticions amb variacions de persones, de direccions, de velocitats, separant i agrupant fragments...

Provem qualsevol proposta i anem sumant i recordant i repetint fins que finalment posem una estructura clara.

ESCOLTAR-SE
ORGANITZAR-SE
AUTOGESTIONAR-SE

NUNCA ME HUBIERA IMAGINADO CREAR UNA COREOGRAFIA ASÍ. EN REALIDAD TODO TIENE SENTIDO.

EL COS TÉ MEMÒRIA. ME'N RECORDO DE TOT, NO SE PER QUÈ.

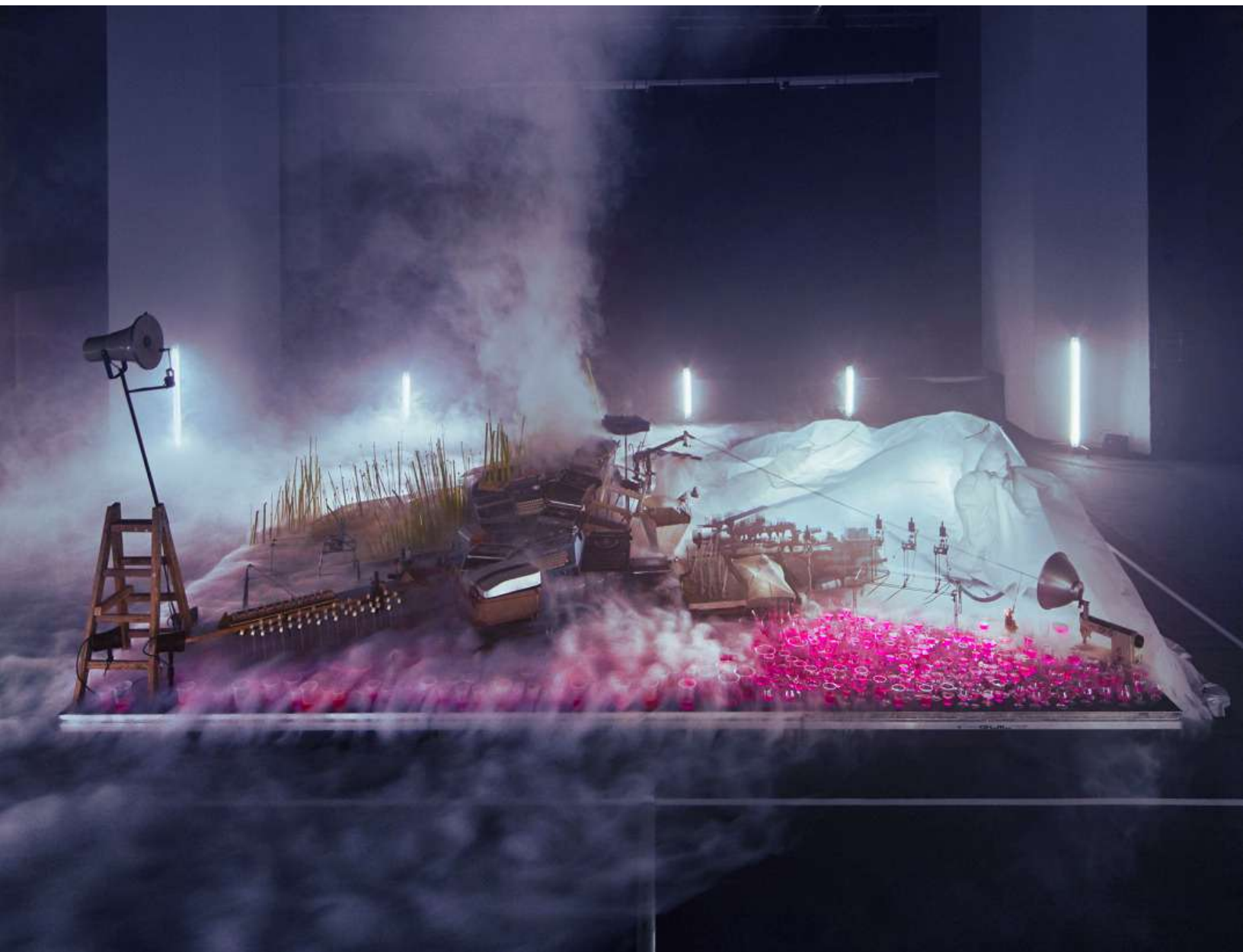
A group of people, mostly seen from behind, are standing in a gallery with light blue walls. They are looking at several comic book panels mounted on the wall. In the foreground, a white hexagonal table holds various items including beer bottles, a can, and some papers. A large white arrow points from the text box towards the people.

AQUEST DIA TAMBÉ VAM
VISITAR L'EXPOSICIÓ
OTRA CUENTA DE DIBUJOS
OTRA EXPOSICIÓN
AL CENTRE D'ART
TORREMUNTADES
DINS EL CICLE INDISCIPLINATS

17 de desembre
NO EM VA FER JOAN BROSSA

Avui tenim una sessió especial. El Teatre L'Artesà ens ha convidat a veure la instal·lació *No em va fer Joan Brossa* de Cabo San Roque.

No em va fer Joan Brossa és una instal·lació sonora i plàstica que té com a gènesi l'exploració transversal de la prosa més desconeguda i primerenca de Joan Brossa, el poeta català de l'avantguarda més important del segle XX. Una obra transitable que interpreta els paisatges dins la prosa i el so de la paraula de la poesia escènica dels anys quaranta. El públic entra en un espai amb rectangle central amb una acumulació en excés d'objectes en moviment (que muten, guiats pel so de la música que generen, en paisatges màgics, mítics, de guerra o en boscos nebulosos) i un perímetre de veu sense cos, l'absència d'objectes amb la paraula com a matèria sonora. **Una obra on no sols s'involucra el coneixement de diferents disciplines sinó la connexió entre elles per a arribar a un àmbit d'acció més ample, i oferir un resultat de gènere bastard, desviació i deformació de gèneres brossians com la poesia objectual, la poesia escènica o el postteatre, sempre des del punt de vista sonor. Un nou gènere que cabosanroque defineix com a teatre expandit.**

EDUCAR ELS SENTITS
PROVOCAR AL COS
ACCEPTAR ESTAR PERDUT
NO COMPRENDRE-HO TOT
CONFONDRE
DONAR VOLTES
PENSAR

Frecuentad museos, salas de conciertos, id al teatro, mirad las construcciones públicas y privadas, en la calle, con otros ojos, escuchad emisoras de radio, podcasts, bebed y comed platos de calidad, ejerciendo en cada ocasión vuestro gusto, vuestras impresiones, comparando vuestras opiniones, desbribiéndolas, contándoselas a vuestros amigos, vuestras familias, vuestras parejas, incluso escribiéndolas para vosotros vismos: todo ello contribuye a la formación de vuestras sensibilidad., además de vuestra inteligencia y finalmente sobre vuestro juicio.

Michael Onfray
Antimanual de filosofía

Avui ja entrem a la Sala Petita del Teatre l'Artesà on d'aquí tres setmanes compartiran la càpsula que estan creant aquests dies a partir del material que han generat a les sessions.

Ens centrem en crear una dramatúrgia amb tot el material que tenim, però...

QUÈ ÉS UNA DRAMATÚRGIA?

La dramatúrgia posa en relació cadascun dels elements que formen part d'una obra: text, acció, moviment i música.

La dramatúrgia proposa l'ordre i la lògica que donen estructura a una obra.

La dramatúrgia proposa un "Com?" i un "Per què?" a partir dels quals es pot decidir un "Qui?", "On?" i "Quan?"

La dramatúrgia observa, analitza i reflexiona sobre el desenvolupament d'un procés de creació mentre està succeint.

La dramatúrgia crea un arxiu en el qual es recullen els documents, materials i referències que han format part i alimentat un procés de creació.

INDIVIDUALS

++
ACTIONS individuals

++
(Circles) ((concerns))

++
Circles!!

Copy
8/8

INTERVIEW → audio
→ cassette

PRIVACY!!

[[Luna]]

delegation power
goals - UTM!!

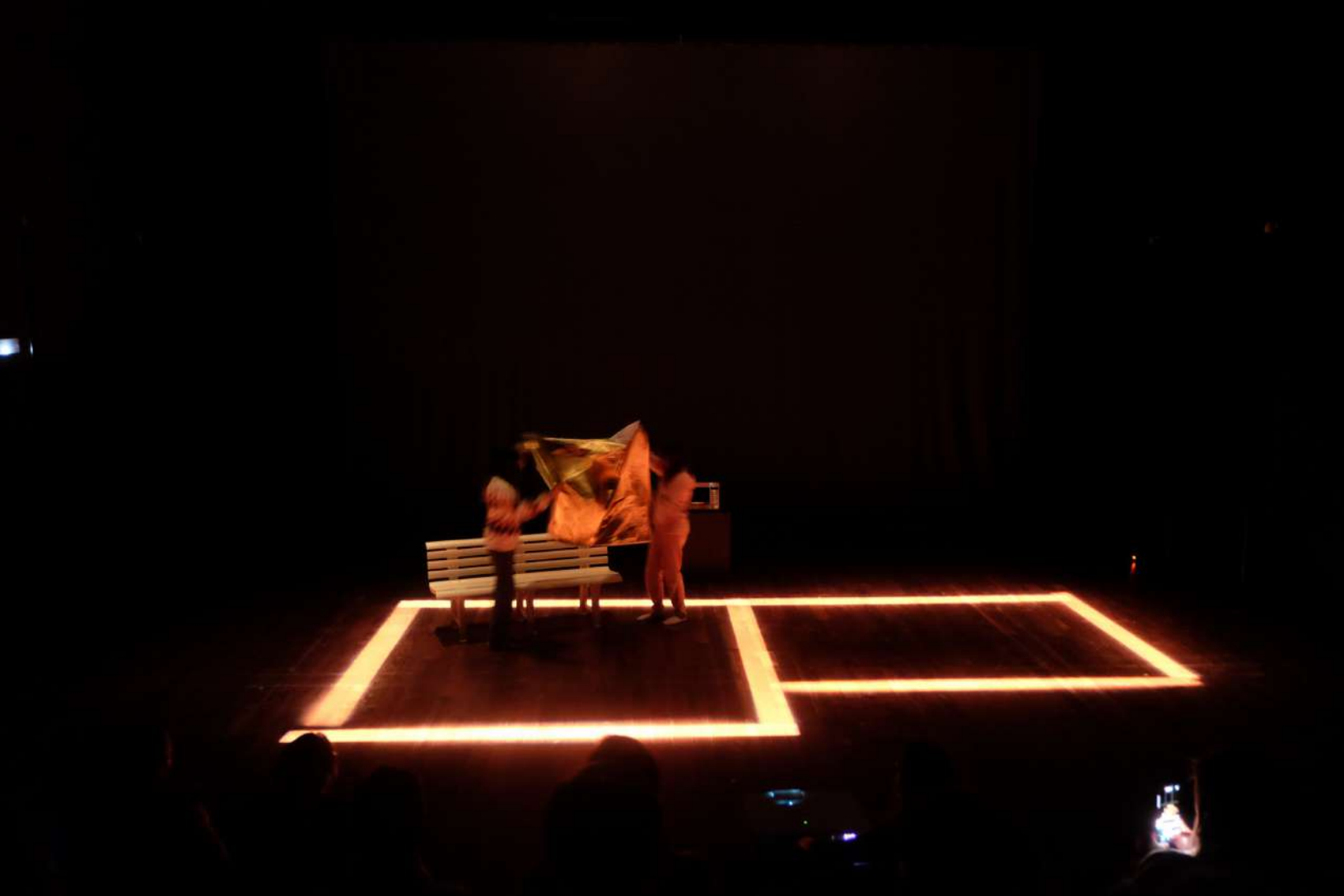
Underlines (Circles)

entire project BB

++
audio HDB

28 de gener

ARTEFACTE I + COL·LOQUI

COL·LOQUI

Compartir permite aprender juntxs

Compartir permite reflexionar sobre el camino andado, pensar en hallazgos, desactivar miedos.

Compartir permite significar y dar valor aquello que parecía escondido, que parecía invisible, que parecía que era imperceptible.

Compartir permite que un nuevo punto de vista sea visto, oído, imaginado... Permite que se sume a otros posibles quizás extrañados, a otras maneras chiquititas de hacer, a otras vivencias vividas en los márgenes, a otras... y vayan sumando y sumando y se vaya expandiendo y expandiendo...

Compartir permite entender el hecho pedagógico y artístico más allá de un producto final, permite comprenderlo como un proceso, como un camino, permite entenderlo con toda su complejidad.

Compartir permite el diálogo, permite la transformación, permite entender y entendernos para continuar.

Compartir implica descubrir algo en lo que no habías pensado

Compartir es la esencia de las artes vivas. Quizás el teatro o la danza pueda prescindir de focos, de butacas donde sentarse, a veces incluso de intérpretes, pero las Artes Vivas jamás podrían existir sino estuviera el OTRO. TÚ! El OTRO con el que compartes.

Compartir forma parte de todo proceso de creación. ¡Y aquí estamos creando juntxs!

*LA MARIA és LA MEDIADORA
ARTÍSTICA DEL TEATRE L'ARTESÀ I
ENS HA ACOMPANYAT MOLT
DURANT ELS DOS PROJECTES.
ENS SENTIM MOLT AGRATS PER TOT
EL SEU SUPORT.*

Maria Donoso
MEDIADORA ARTÍSTICA DEL TEATRE L'ARTESÀ

COMPARTIR

COMPARTIR

COMPARTIR

COMPARTIR

COMPARTR

COMPARTR

COMPARIR

COMPARTR

COMPARTR

Avui estem sols. Nostàlgics de Demoledora i esperant amb els braços oberts als nous artistes que ens acompanyaran la resta del quadrimestre.

Dicotomia interessant i gran aprenentatge. **DEIXAR ANAR PER OBRIR-NOS A ALTRES EXPERIÈNCIES.**

Per poder **posar en valor el treball fet durant el projecte** crec que és necessari dedicar un temps final per dur a terme un **PROCÉS DE VERIFICACIÓ**. Considerar als infants interlocutors vàlids i valorar la importància de generar reflexió a l'aula oferint eines pedagògiques que facilitin el diàleg.

Avui avaluem juntes el procés. Primer ho farem a través d'un collage amb imatges i paraules i després intentarem que aquest moment d'introspecció es converteixi en una conversa per compartir com hem viscut el procés cadascú de nosaltres i com ens preparem pel que ve.

ESTO ES UNA SEGUNDA FAMILIA PARA MÍ

AQUÍ ESTAMOS JUNTOS PARA HACER ARTE
PARA ALEGRAR VIDAS Y CORAZONES

ESTO ES LIBERTAD Y VIDA

A MI ME DA PÁNICO TODO PERO AQUÍ ME SIENTO BIEN
LOS TRABAJOS QUE HEMOS HECHO, LAS IDEAS QUE HEMOS APORTADO
SON INCREÍBLES

AHORA NOS QUEDAMOS CON GANAS DE HACER MÁS

A MI ME APETECERÍA HACER ALGO AL AIRE LIBRE

MÁS LIBRE QUE LA PISCINA DEL GYM EN ENERO ES UNA FRASE QUE
REFLEJA COMO ME SIENTO AQUÍ

LA RAREZA YA NO ES TAN RAREZA

ENS EM PREGUNTAT MOLTES COSES I AIXÒ NO ES SOL FER

VALORO MOLT LES PERSONES AMB LES QUE M'HE TROBAT AQUÍ I
AQUEST ESPAI

AIXÒ ÉS VIDA

PER MI HA ESTAT UNA "OBRA" MOLT ESPECIAL
ERA UN OBRA DE TOTHOM . ENS NECESSITÀVEM TOTES

AQUÍ ESTÀS ALERTA. ESTÀS DESPERT

AIXÒ ÉS LLIBERTAT, CULTURA, HUMOR Y AMOR

PER MI HA ESTAT UNA NOVA ETAPA. NO HAVIA FET MAI AIXÒ

M'HE SENTIT MOLT BEN ACOLLIDA

HA SIGUT UN PROCÉS MÀGIC. AUTÈNTIC. AQUÍ ETS TU MATEIX I NINGÚ ET
JUTJA

PER MI ÉS ADRENALINA

AQUÍ OBRES LA MENT. LA IMAGINACIÓ ES DISPARA
HE APRÈS MOLT DELS ARTISTES.

Azkona&Toloza

Durant el segon quadrimestre tindrem a la Companyia Azkona&Toloza amb nosaltres i podrem conèixer tot el seu univers.

Situades a mig camí entre la mar Mediterrània, els Pirineus i el Desert de Atacama, Azkona&Toloza són un parella d'artistes dedicada a la realització de projectes d'arts vives. Interessades en les infinites possibilitats de la poesia i l'antropologia visual, la videocreació lo-fi, la performance i el moviment, les seves últimes creacions se centren en la relectura de la història oficial i la creació documental pensada per escena. Entenent com a escena des de la sala d'una casa d'òpera fins a la inmesitat d'un salar altiplanic.

La companyia proposarà a l'alumnat reflexionar a partir del joc, el que podríem arribar a dir "l'essència del teatre", és a dir, experimentar amb la idea de compartir amb l'altre; compartir vivències, memòries, històries, coneixement ... i explorar totes les formes que estan en el nostre abast per fer-ho arribar, posant en crisis, fins i tot el mateix espai escènic, el propi teatre...

ARTEFACTE II

Avui comencem la sessió d'una forma especial. Hem rebut un vídeo presentació del Txalo Toloza. Ens saluda i ens explica que encara no pot ser-hi però te una cosa per nosaltres i ens adverteix que algú picarà a la porta i ens entregarà una caixa. I just en aquell moment, piquen a la porta.

La Maria Donoso, mediadora artística del Teatre L'Artesà ens fa entrega d'una caixa i ens fa unes fotografies abans de fer-nos l'entrega.

La caixa ja es nostra i podríem estar-nos hores i hores desxifrant tots els secrets que guarda.

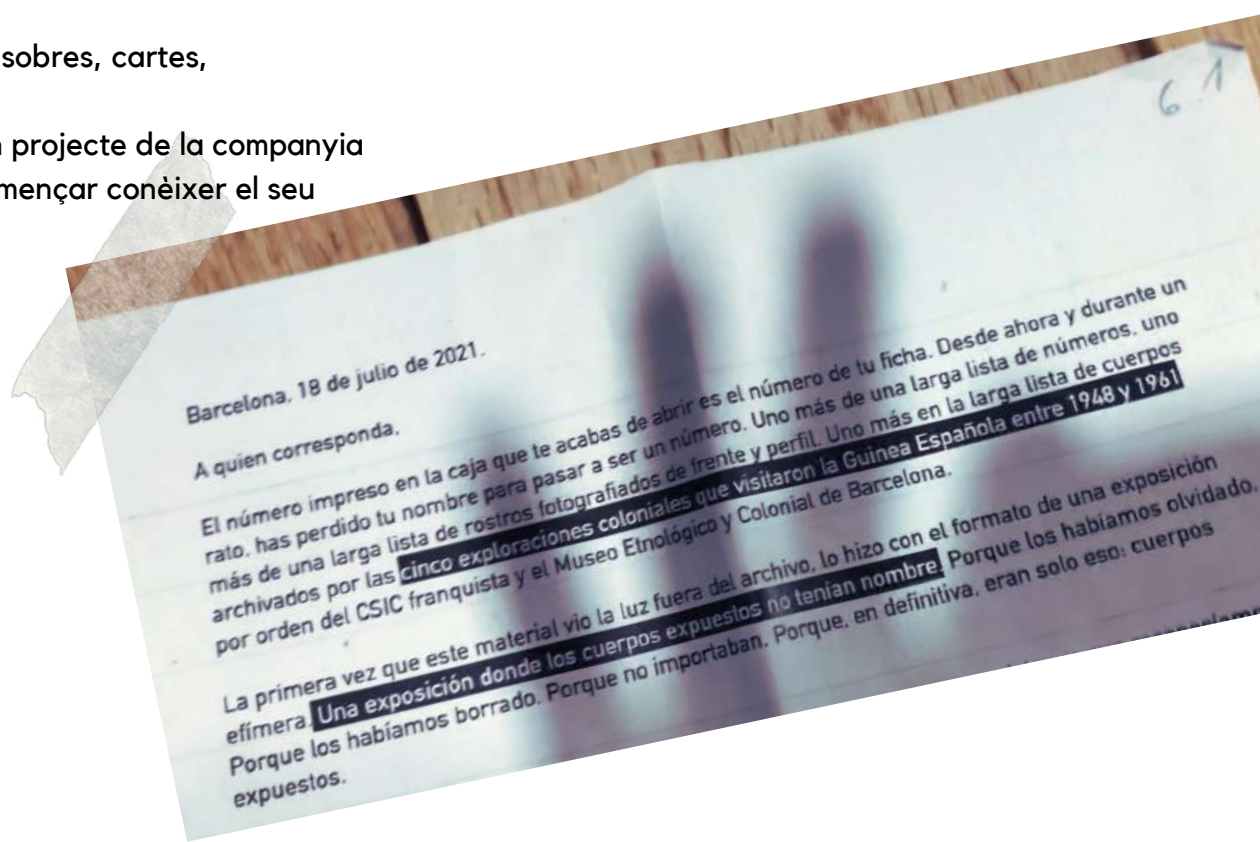
Comencem a treure sobres, cartes, fotografies...

Aquesta caixa és un projecte de la companyia i amb ella podem començar conèixer el seu imaginari.

CREO QUE ESTAS FOTOGRAFÍAS
TRATAN DE EXPLICAR LA HISTORIA
DE UNA INJUSTÍCIA

AQUESTA GENT TÉ LA MIRADA
TRISTA

ON ESTÀ GUINEA EQUATORIAL?

Barcelona, 18 de julio de 2021.

A quien corresponda.

El número impreso en la caja que te acabas de abrir es el número de tu ficha. Desde ahora y durante un rato, has perdido tu nombre para pasar a ser un número. Uno más de una larga lista de números, uno más de una larga lista de rostros fotografiados de frente y perfil. Uno más en la larga lista de cuerpos archivados por las cinco exploraciones coloniales que visitaron la Guinea Española entre 1948 y 1961 por orden del CSIC franquista y el Museo Etnológico y Colonial de Barcelona.

La primera vez que este material vio la luz fuera del archivo, lo hizo con el formato de una exposición efímera. Una exposición donde los cuerpos expuestos no tenían nombre. Porque los habíamos olvidado. Porque los habíamos borrado. Porque no importaban. Porque, en definitiva, eran solo eso: cuerpos expuestos.

"Acabar así los viernes, mola."

Amb aquest comentari comencem la sessió d'avui. El Txalo ens ha demanat que agafem les fotografies de la caixa. Hem d'escollir una fotografia i hem d'intentar redactar quines indicacions ens imaginem que van donar els fotògrafs a aquestes persones.

Agafen paper i bolígraf. Miren les fotografies i intenten ser el més concrets possibles. Després les gravem amb la gravadora i finalment intentem seguir les indicacions que han escrit els nostres companys i companyes.

"Esto de posar es agobiante..."

• Sitúate en la parte blanca.
• Ponte el bug que llevas en la mano iz. en el cuello.
Bajátele un poco más, un poco más... así perfecto.
Ahora ponte el wiggo y abóchavete, de manera que se vea la camiseta blanca que llevas debajo.
A continuación, colócate el bug por encima de la choguera.
Mírame de cara mirándome un poco hacia arriba a la derecha, pero muy poco, ~~sin saber~~.
Espérate a que te haga la foto, no te muevas.
Ahora, girate a la izquierda 90°, sin bajar la cabeza.
Baja un poco la cabeza, ahora súbela un poco.
Quitate el bug y mira hacia arriba, un poco más alto... perfecto.
Ponte el pelo un poco más a la cara, lo más peinado y liso posible.
Ponte el pelo de manera que el sol se refleje cuando estes de perfil.
Ahora espérate a que haga la foto... vale... perfecto.
Un momento, mira un poco más hacia arriba, con los ojos ~~te~~ medio cerrados medio abiertos.
Espérate... un poco más... perfecto, ya está. Esto

El Txalo ja ha aterrat al Teatre L'Artesà i teníem moltes ganes! Per començar, **ens proposa algunes pràctiques al voltant de la mirada perifèrica i l'equilibri d'espai.**

QUÈ ÉS LA MIRADA PERIFÈRICA?

La mirada perifèrica es aquella que et permet abarcar fins quasi el 180° amb la teva vista i es pot entrenar.

Ens proposa posar els dits índex davant els nostres ulls i anar-los separant fins arribar als costats intentant no perdre de vista cap dels dits, fixant la mirada en un punt fix al nostre davant. Ho intenten...

¡QUÉ DOLOR DE OJOS!
¿CÓMO SERIA LA MIRADA PERIFÉRICA DE SPIDERMAN?
YO PUEDO SEGUIR LOS DEDOS
PUES YO NO

Després agafem el mòbil, posem la càmera i intentem sortir tots a la "foto" però sense deixar de moure'ns per l'espai. Primer per parelles i a poc a poc ens anem afegint. Els riures són inevitables i la pràctica molt interessant.

Per acabar la sessió. Construïm fotografies d'un en un tenint en compte l'equilibri.
OBSERVAR I SUMAR.

Com completo o reforço allò que veig?
Com m'hi sumo?

PAISATGES. MIRATGES. 4 de març

I sense adonar-nos ja comencem a sentir al Txalo un membre més de la família però avui no ve sol. L'acompanya la Laida, la seva parella artística, l'altre membre de la companyia Azcona&Toloza.

Avui ens proposen apilonar objectes que duem a les butxaques, a les motxilles o que portem posats. Intentem endreçar-los i explicar el perquè els endrecem així i no d'una altra manera. I a partir d'aquests objectes i d'aquesta forma d'endreçar-los comencem a crear el personatge al qual podrien pertànyer. Finalment ens inventem la seva història.

El personatge es diu **KAI SCOTT**.

A la segona part de la classe continuem amb el treball d'objectes. Aquest cop es tracta d'anar col·locant objectes a l'espai i agrupar-los per colors, formes, tipologia, material o qualsevol altra relació. A poc a poc, anem construint un paisatge i apareix el joc amb la llum i les ombres. Un cop tenim el paisatge creat ens proposen anar descartant objectes fins que no en quedi cap. Cada cop que traiem un objecte, el paisatge i les relacions canvien. Les possibles històries imaginades es transformen ...

*La imaginació no pertany
només a "l'artista". La
imaginació ens pertany a
tothom.*

*Tot el que ens envolta
algú s'ho va haver
d'imaginar un dia.*

Comencem la sessió amb una ronda de preguntes i tres respostes possibles per cada pregunta. Cadascú ha de contestar amb l'acció que correspongui a la resposta amb la que es sent identificat.

Això que acabem de fer es diu DOMINI PÚBLIC i és un projecte artístic on el Txalo Toloza havia participat. Ens proposa que pensem tres preguntes que faríem a les nostres famílies en un DOMINI PÚBLIC propi.

QUÈ ÉS "DOMINI PÚBLIC"?

"Domini públic és (com) un joc de taula a grandària real en el qual l'espectador és més que un simple peó. El creador teatral Roger Bernat reuneix un grup de persones (el públic) en una plaça. Qui són? D'on venen? Quines són les relacions que els uneixen? Caminen a través de la plaça mentre escolten una sèrie de preguntes i instruccions en els seus auriculars, algunes més innocents que unes altres. No es pot dir el mateix del resultat: a partir dels moviments simples dels participants, es van formant petits grups. Aquestes microcomunitats reflecteixen patrons socials subjacents i contenen una història que Bernat va orquestrant acuradament. Domini públic comença semblant una enquesta en 3D que cobra vida i acaba transformant-se en una estranya ficció."

.....

Per acabar la sessió, el teatre L'Artesà ens convida a visitar l'instal·lació que ha fet la companyia El CondeTorrefiel per l'espectacle **ELS PROTAGONISTES**.

MENTEIXES SOVINT?
SI MENTEIXES SOVINT TAPA'T LA BOCA
SI NO MENTEIXES MAI TOCA'T EL COR
SI MENTEIXES A VEGADES AIXECA ELS DOS
BRAÇOS ENLAIRE

"NO DEBERÍAMOS DEJAR DE JUGAR NUNCA"

La sessió anterior, el Txalo ens va demanar que portéssim alguns objectes personals que creiem que ens defineixen.

Comencem a treure tot el que hem portat.

Cadascú explica què és i per què creu que allò el defineix i és important.

A continuació, ens proposa crear una ciutat a partir dels objectes .

**QUÈ SERIEN ELS EDIFICIS?
QUÈ SERIEN LES CARRETERES?
I ELS ARBRES?
I LES MUNTANYES?
HI HA VEHICLES?
QUÈ SERIEN ELS EQUIPAMENTS?**

Ens fem moltes preguntes i a mida que ens preguntem anem decidint i construint la nostra ciutat. Una ciutat amb un pont que la uneix a les muntanyes. No volen marxar.

Continuem jugant, continuem imaginant i creant. Avui hem de dissenyar un plànol de la nostra casa somiada. Una casa d'Artefactes Escènics. Primer la dibuixem al paper i després la fem a tamany real al terra amb cinta de pintor.

Habitem l'espai, ens distribuïm les habitacions, ens estirem al sofà, cuinem a la cuina i compartim com ens ha anat el dia. Per acabar desfem el fet. Art efímer.

"¡CÓMO MOLARÍA QUE ESTO FUERA REAL!"

EL BARRI DE GEORGES PEREC 1 d'abril

1

El barrio. ¿Qué es eso de un barrio? ¿Tu vives en el barrio? ¿Eres del barrio? ¿Has cambiado de barrio? ¿En qué barrio estás?

El barrio tiene algo de amorfo realmente: una especie de parroquia o, de un modo más estricto, la cuarta parte de un distrito, el trocito de ciudad que depende de una comisaría...

De un modo más general: la porción de ciudad en la que uno se desplaza fácilmente a pie o, por decirlo en forma de perogrullada, la parte de ciudad a la que no hay que trasladarse, puesto que precisamente ya estamos en ella. Parece que está claro; quizás habría que precisar que para la mayoría de los habitantes de una ciudad, todo esto tiene el corolario siguiente: el barrio es también la porción de ciudad en la que no se trabaja: barrio se llama aquel sitio donde se vive y no donde se trabaja, y los lugares de residencia y los lugares de trabajo no coinciden casi nunca: esto también es una evidencia, pero sus consecuencias son innumerables.

Hem creat paisatges, ciutats, personatges, cases, inventat relats...

i avui ens dedicarem a observar. El Txalo ens llegeix un fragment del llibre

ESPECIES DE ESPACIOS de Georges Perec

Parla sobre el barri.

Avui sortirem al barri. Observarem el barri.

Sense pautes, cadascú a la seva manera i després ho compartirem.

*"LA VIDA VA TAN
RÁPIDO QUE A
VECES NI TE DAS
CUENTA DE LO
QUE TIENES
DELANTE"*

Avui estem a l'aula de dansa. Comencem fent exercicis per practicar la càmera lenta.

Com s'organitza el nostre cos si reduïm la velocitat dels nostres moviments?

Com movem la mirada?

Caminem a càmera lenta, ens passem objectes a càmera lenta i creem imatges.

Conèixer el cos que habitem és clau i aprendre a gestionar-lo és tot un repte.

L'altre dia parlàvem del barri, avui parlem de l'Univers i el Txalo ens proposa un exercici a partir de l'escena de l'inici de la pel·lícula

WECKMEISTER HARMÓNIAK
de Béla Tarr y Ágnes Hranitzky (2000).
on un dels personatges explica com es produeix un eclipse total de sol.

Visionem l'escena, ens convertim en planetes i intentem reproduir-ho.

TU SERÀS EL SOL 8 d'abril

AVUI TENIM AMB NOSALTRES A L'ARTISTA SÒNIA GÓMEZ

ballarina, performer i coreógrafa

El Txalo no pot venir avui i ens ha enviat a la Sònia Gómez. No es una substituta qualsevol, és una artista a la que admira moltíssim i també gran amiga seva.

La Sònia ve amb tres propostes per nosaltres. Primer fem un escalfament grupal per concentrar-nos i connectar-nos.

Després treu unes pilotes de ping pong i fem un concert rítmic fent-les votar, seguint-les amb la mirada i el cos fins que ja no es mouen. Les tornem a llençar...

Després del concert, ens proposa un últim exercici.

ESCRIVIU EN UN PAPER DUES ACCIONS

1. UNA POSSIBLE
2. UNA IMPOSSIBLE

Després barrejem tots els papers i els anem agafant a l'atzar. Intentem fer totes les accions i enllaçar les unes amb les altres. Sense adonar-nos es crea una dramàtúrgia molt interessant.

**INTENTAR L'IMPOSSIBLE
ÉS POSSIBLE**

**ESTA PERSONA
QUIZÁS EXISTE**
29 d'abril

RECORDAR. Comencem la sessió recordant com era el personatge que vam inventar el primer dia. Costa, però si pensem en els objectes que vam portar resulta més fàcil recordar. Es deia Kai Scott i avui es tracta d' intentar definir al màxim com és aquesta persona i com és la seva vida. Quan ja tenim una descripció bastant completa tornem a la cinta de pintor. Aquest cop per fer el retrat de Kai Scott. Un retrat que es quedarà a l'aula uns dies i despertarà curiositats als alumnes que habitin aquest espai la propera setmana.

"CONTROLAR LA DISTANCIA ÉS DIFÍCIL QUAN TREBALLEM AMB GRANS DIMENSIONS."

**KAI
SCOTT**

teatre lliure

teatre lliure

accés
5

atenció al
venda entri
abonamen
entrada de
oficines
tallers

13 de maig
CANTO MINERAL

Avui hem vingut a veure l'últim espectacle de la companyia AZKONA&TOLOZA i estem feliços i curiosos de ser aquí.

L'espectacle **CANTO MINERAL** se centra en aquests elements de la natura que, des de la tradició occidental, habitualment no considerem com a subjectes de dret: els minerals, les pedres i les muntanyes. Un procés d'investigació Km0 que té lloc a Montjuïc sobre la persistent tendència humana a la conquesta, la colonització, l'explotació del medi i l'extracció com a úniques vies de progrés del sistema capitalista.

A la sortida hem pogut conèixer a tot l'equip i ens han mostrat els diferents artefactes que han fet servir per la creació de la peça.

Durant aquestes tres sessions tenim un repte. Crear el nostre propi **DOMINI PÚBLIC** per compartir amb les famílies i companys l'últim dia de classe.

Fins ara havia estat un joc de classe que ens agradava perquè despertava curiositat entre nosaltres. Ara el joc continua però desde una altra perspectiva.

Crear aquestes preguntes ens ha fet pensar molt, donar-hi voltes, qüestionar-nos, contestar-nos, dissenyar la dramatúrgia amb el Txalo i gravar.

Aquest cop no hi ha intèrprets. L'Intèrpret és el públic.

.....

"YO CREO QUE LA GENTE VA A MENTIR"

"A VECES NOS MENTIMOS A NOSOTROS MISMOS PARA NO ASUMIR COSAS"

.....

*El 27 de maig vam ser convidats pel Teatre L'Artesà a l'exposició de **CAMINS ORGÀNICS**.*

Un dels alumnes havia format part del projecte i ens anava guiant per l'exposició.

Els va fer il·lusió pensar que altres joves com ells participen d'altres projectes artístics i interessants que nutreixen l'ànima.

I vam fer una fotografia de la nostra ombra i vam recordar que aquest curs hem sigut molt amics de les ombres.

DOMINI PÚBLIC

1. Benvingudes i benvinguts al Teatre L'Artesa. Aquesta experiència està a punt de començar.
2. No és necessari desconnectar els telèfons mòbils.
3. A cada costat de la sala hi ha un cartell. Un assenyala l'esquerra i un altre la dreta. Els veus? Al capdavant aquesta assegut el nostre regidor.
4. Puc fer-te unes preguntes?
5. El que estàs escoltant és el ALEGRATO DE LA SINFONIA 7 de Beethoven en la versió de Rigoberta Bandini. T'agrada? Si t'agrada aplaudeix. Si no t'agrada esbronca.
6. Has vingut perquè ets pare o mare d'alguns dels membres d'artefactes? Veu a la dreta
7. Has vingut perquè ets membre d'artefactes? Veu a la esquerra
8. Has vingut per treball? Veu al centre.
9. estàs orgullós de les sabates que portes? Fa un pas endavant
10. creus que la gent que t'envolta podria vestir millor? Assenyala a algú.
11. Aquest matí t'has despertat abans de les 8 del matí? Silva com un ocell
12. Si t'has despertat més tard de les 8 badalla
13. Avui has tingut un dia estressat? Posat les mans al cap
14. Si has tingut un dia tranquil , passeja
15. si t'espanta el que pot passar a partir d'ara tapat la cara
16. si estàs relaxat, camina
17. Coneixes està cançó? et ve de gust ballar? Pots fer-ho al centre de la sala
18. Has nascut a Catalunya? posat al centre del hall
19. si has nascut fora de Catalunya allunya't
20. Fa més de 10 anys que vius al prat? camina i fes el gall
21. si fa menys de 10 anys persegueix a algú que faci de gall
22. Sents q el prat es el teu lloc al món? tocat el cor
23. si sents que no, no facis res
24. Et molesta el so dels avions? senyala amb el dit el sostre
25. si no et molesten fes l'avió
26. si algun cop has begut de la font del gall del carrer major salta
27. si no has begut mai de la font allunyat
28. Has vingut algun cop a veure un espectacle al teatre l'artesa? Aplaudeix
29. si no has vingut mai ves al regidor i que et doni un full de programació.
30. si t'agrada la truita de patata amb ceba ves a la dreta
31. si prefereixes la truita de patata sense ceba ves a l'esquerra
32. si has anat aquest mes al cinema senyala la pantalla
33. si no has anat al cinema aquest mes creua els braços
34. si has anat a un museu aquest mes fes d'escultura
35. si no has anat passeja i observa les escultures del teu voltant
36. si en general fas un consum responsable de les coses aixeca els dos braços

37. si sents que no fas un consum responsable allunyat d'on nets
38. Aquesta cançó la va compondre Rick *Astley en 1986. Vas néixer abans o després d'aquest any? Et ve de gust ballar? Pots fer-lo al centre.
39. t'agrada el pollastre pota blava? salta al peu coix
40. prefereixes la carxofa? fes d'arbre
41. si no t'agrada ni el pollastre pota blava ni la carxofa seu
42. t'agrada ser un ignorant feliç? salta a "lo Heidi"
43. t'agrada ser un savi infeliç fes veure que medites
44. confies en una sola versió dels fets? aixeca un dit
45. necessites més d'una versió? aixeca els dos braços
46. algun cop has rebut una notícia que ha canviat dràsticament la teva vida? enganxa el teu cos a una paret
47. si mai has rebut una notícia que ha canviat dràsticament la teva vida fes voltes sobre tu mateix
48. la teva casa és un lloc segur? fes l'ok amb el dit
49. si et sent insegur a casa d'algun familiar corre
50. canviaries alguna cosa de tu mateix? Plora
51. si no canviaries res abraça't
52. si creus que la llibertat d'expressió no ha de tenir límits. Crida
53. si creus que ha de tenir límits tapa't la boca
54. canviaries alguna cosa del teu passat que fes canviar el teu present? balla
55. si no canviaries res queda't quiet
56. t'escandalitza la guerra d'Ucraïna? Crida
57. i la de *Síria? t'escandalitza?
58. creus que estàs vivint la vida que vols? has el signe de victòria
59. si és que no, creus que l'aconseguiràs? alça un puny
60. Has sentit il·lusió per alguna cosa aquesta setmana? Riu.
61. et penedeixes de tenir fills? Assenyala a algú menor que tu
62. Tens por a la mort? Plora
63. Prefereixes mentir al fet que t'esmenten?. Tapa't la boca
64. algun cop t has mentit a tu mateix per fer-te feliç?. Tapat les oïdes
65. Prefereixes un t'imaginas a un te'n recordes? Tapa't els ulls
66. Prefereixes demanar perdó abans que demanar permís?. Aplaudeix
67. si en aquestes preguntes has dit la veritat en totes les teves repesades? toca't el cor
68. si has mentit en alguna pregunta abraça a algú
69. Preferiries no haver vingut? Badalla
70. T'ha agradat aquesta experiència? aplaudeix

CAMINS ORGÀNICS

“Nárrame el camino que repites o has recorrido durante una parte de tu vida”

A l'inici del curs, l'artista José Antonio Portillo va proposar observar els nostres camins quotidians. Els trajectes que fem cada dia i que, de manera més o menys conscient, integrem com a part de la realitat a partir de la qual entenem i ens relacionem amb el món. A més a més, ens va convidar a parar atenció a les ombres que trobem quan caminem. Una ombra pot ser la inspiració d'un relat, el principi d'un pensament o el detonador d'un poema. Es tracta de compartir la mirada particular de cada participant i deixar que la poesia, la filosofia o la narració revelin dimensions o aspectes inesperats de la nostra realitat quotidiana. Aquest és el desig de Camins Orgànics, connectar el món interior i efervescent de l'adolescència amb el món exterior més immediat: el carrer i la ciutat.

A partir d'aquesta premissa, els centres educatius Institut Escola del Prat, Institut Escola Pepa Colomer, Institut Baldiri Guilerà, Institut El Prat de Llobregat, Institut Les Salines i CEE Can Rigol s'han sumat al projecte amb un centenar de textos de diferents alumnes de 3r de la ESO i educació postobligatòria. Els i les alumnes s'han fet seva la iniciativa i acompanyats pels seus professors i professores s'han deixat emportar per la imaginació. Aquests camins orgànics han disparat altres pràctiques a l'aula, cadascuna amb les seves particularitats i inquietuds, i en aquest recorregut podreu veure una mostra d'en què s'han materialitzat.

Finalment s'han seleccionat 8 relats, els creadors dels quals han dialogat amb el fotògraf pratenc David Aiob sobre com plasmar visualment les seves ombres en diferents escenaris de la ciutat. El diàleg, una col·laboració entre l'artista i l'alumn@, s'ha plantejat com un repte artístic per tal de reproduir en les imatges definitives les seves pròpies ombres. El resultat és una instal·lació artística, que també recull composicions de tots els i les participants que llueixen en marcs col·locats a la vidriera del teatre.

10 de juny

ARTEFACTE II

+COL·LOQUI

El 10 de Juny vam compartir una estona amb les famílies on el grup de Pràctiques de creació va liderar unes dinàmiques teatrals i Artefactes Escènics va presentar el seu Domini públic. Després vam fer un col·loqui on vam poder escoltar les veus de tots els joves explicant què havia estat per ells aquesta experiència.

Després de molts anys de docència, he descobert la riquesa de documentar els processos i significar els projectes com a peça clau del procés.

Aquest diari no només fa visible l'aprenentatge que hem fet durant tot el curs, sinó que el comparteix, el socialitza, el formalitza i l'obre i tot i així, acaba sent anecdòtic al costat de tot el que ha passat cada dia a l'aula d'assaig. Emocions, sensacions i aprenentatges que mai podríem descriure amb paraules, que són i han de ser secretes per cadascú de nosaltres.

Gràcies infinites al **Col·lectiu Demoledora** i a la **Companyia Azkona&Tolosa** per regalar-nos aquest viatge i a **L'Escola d'Arts en Viu** i al **Teatre L'Artesà** per fer que tot això sigui possible.

I sobretot, **GRÀCIES** als veritables protagonistes d'aquesta història, als autors d'aquesta vivència. No deixeu mai de jugar, d'imaginar, de sentir-vos lliures, de crear i de fer créixer tot el que ja sou.

LAURA TAMAYO

*Art-educadora i acompanyant d'Artefactes Escènics
a L'Escola d'Arts en Viu*

ZOÈ CAPDEVILA
NÚRIA SANMARTÍN
ARIADNA XINLI MARTÍNEZ
HUGO MATESANZ
IAN HUERTAS
NACHO HERRERA
NOA CADENAS
LAURA RODRIGUEZ
LEYRE MORATA

Ajuntament del
Prat de Llobregat

L'ESCOLA
ARTS
EN VIU

L'Artesà